

TRANSCRIPCIÓ EN BRUT

Aquesta transcripció està pendent de verificació i correcció. Pot contenir, doncs, errades de fidelitat i incorreccions lingüístiques i no es pot considerar com una publicació oficial

Fitxer 21

La sessió es reprèn a les ****. Presideix la presidenta del Parlament, acompanyada de la vicepresidenta primera, la vicepresidenta segona, el secretari primer, la secretària segona, el secretari tercer i el secretari quart. Assisteixen la Mesa la secretària general, el lletrat major i [lletrats].

de tots els membres de la Mesa, la qual és assistida per la secretària general, el lletrat major i [lletrats].

Al banc del Govern seu el president de la Generalitat, acompanyat de tot el Govern/

Al banc del Govern seu el president de la Generalitat, acompanyat del vicepresident i conseller de Polítiques Digitals i Territori, la consellera de la Presidència, el conseller d'Empresa i Treball, el conseller d'Empresa i Treball, el conseller d'Economia i Hisenda, la consellera d'Igualtat i Feminismes, la consellera d'Acció Exterior i Govern Obert, el conseller d'Educació, la consellera de Recerca i Universitats, la consellera d'Acció Climàtica, Alimentació i Agenda Rural, el conseller de Salut, el conseller d'Interior, la consellera de Drets Socials, la consellera de Cultura i la consellera de Justícia.

La presidenta

Reprenem la sessió amb el sisè punt de l'ordre del dia.

Proposició de llei d'estabilització de les treballadores i els treballadors del sector públic (debat de totalitat)

202-00002/13

Que és el debat de totalitat sobre la Proposició de llei d'estabilització dels treballadors del sector públic. D'acord amb l'article 116.2 del Reglament, per presentar aquesta iniciativa legislativa intervindrà, en primer lloc el grup proponent, la Candidatura d'Unitat Popular - Un Nou Cicle per Guanyar, per un temps màxim de

quinze minuts. Té, per tant la paraula la diputada senyora Basha Changue, en nom de la CUP.

Basha Changue Canalejo

Gràcies, presidenta. Avui ens trobem aquí, una altra vegada, per parlar de l'estabilització dels treballadors i treballadores del sector públic català. Una proposició de llei que ja es va presentar l'anterior legislatura i que no va poder prosperar, perquè va decaure en finalitzar la mateixa. I, evidentment, tornem a parlar una altra vegada d'aquesta problemàtica, perquè segueix més vigent que mai. I el nostre grup parlamentari l'ha tornat a prioritzar, com no pot ser d'una altra manera. Primer, perquè tenim milers de treballadores interines, mobilitzades al carrer, incansablement. Treballadores que tenen una triple jornada. Tenen la jornada de la feina, tenen la jornada de les cures, perquè la majoria d'elles són dones. I tenen la jornada de la militància, a la que es veuen abocades a practicar perquè puguem avui estar fent el que estem fent, que és debatre aquesta proposició de llei.

Tenim un problema, en segon lloc, estem aquí parlant perquè tenim un problema amb l'Administració pública catalana. I és que l'Administració pública és un generador de precarietat. Quan veiem que el 40 per cent de les treballadores públiques del sector de l'Administració pública catalana estan en temporalitat, estan en interinatge, són efectivament no estables, ens veiem..., el que veiem és una manca absoluta de voluntat política per enfortir uns serveis que garanteixin els drets de vida digna per tots i per totes. En comptes d'enfortir els serveis públics, tenim unes administracions que generen precarietat. Perquè la temporalitat implica inestabilitat, implica incertesa. És més, quan aquesta precarietat afecta, en la majoria, a les dones, entre trenta i quaranta-cinc anys, amb aquesta triple jornada que comentàvem abans, el problema no és només el model de contractació.

El problema és un problema estructural, que parla de quin model de gestió pública estem promovent. Aquí hi ha una dèria per l'externalització de serveis. Un model neoliberal absolutament consolidat, que posa per davant el cost econòmic dels serveis, el cost dels treballadors, en comptes de pensar en el benefici de la població. I molt menys en els drets laborals dels treballadors i treballadores que presten aquests serveis. És a dir, treballem per un país independent; sí. Però un país

independent que sigui de tots i de totes, no només de les empreses que els gestionen. Els serveis públics forts són garantia de qualitat de vida per totes. I sense treballadores no hi ha serveis públics. Per tant, sense condicions laborals dignes no podem tenir serveis de qualitat. I l'abús de temporalitat, el que ens diu és això, que es considera el treballador com un element econòmic, utilitzable.

I que hi ha una preferència per la temporalitat en la contractació, per poder prescindir d'aquestes persones quan ja no siguin necessàries, quan ja no siguin productives, o quan ja no compensi el servei en termes econòmics. Tenim l'exemple del desmantellament de Barcelona Activa, amb l'acomiadament del 40 per cent de la plantilla quan van començar a sorgir les sentències a favor d'aquest abús i aquest frau de llei, per abús de temporalitat. O la *intentona* que va fer la consellera Vergés l'any passat, amb el contracte dels rastrejadors de la covid, intentant que un servei de l'atenció primària passés a fer-se per una filial de Ferrovial, per Ferroser. Que aquí vam veure com l'organització de la societat civil es va posar radicalment en contra i aquest contracte no es va arribar a materialitzar. També tenim, per exemple, el Decret de plantilles, a l'educació, que és al final, una porta cap a l'externalització.

Una desdemocratització dels claustres, fent aquestes adjudicacions a dit. Tenim també l'exemple del SEPE, amb aquest acomiadament recent, de 1.500 interins, mentre es signa un contracte d'externalització per gestionar les prestacions. En definitiva, el que veiem són exemples que mostren que el problema de l'interinatge en abús de temporalitat té un fons estructural. Que és com concebem el model econòmic del nostre país. Si tenim treballadores barates, en condicions precàries, tenim serveis públics febles. Tenim una Administració a qui no interessa fomentar el servei públic, perquè el que interessa és abaratir costos a través de l'externalització i fomentar el lucre de tercers, en detriment de la qualitat de vida de totes.

Aquesta proposició de llei que portem avui està elaborada amb aquesta perspectiva. La de garantia de drets per tots i totes. La de no deixar ningú enrere. La de dignificar, respectar la feina i les trajectòries de les treballadores. La de conservar les experteses i els coneixements de les treballadores per, dintre de l'Administració pública, per enfortir-la, per apostar per allò públic. Per apostar per allò de totes. També està feta amb la perspectiva de donar compliment a la sentència del Tribunal

Superior de Justícia de la Unió Europea, que explicita clarament tres coses. La primera, defineix què és el frau. Són aquelles treballadores que estiguin durant més de tres anys realitzant feines estructurals, estables i permanents, dintre d'un servei. En segon lloc, ens indica el que no és una solució, treure a concurs places que estan en frau, posar d'excusa la falta de recursos econòmics o l'estructura de recursos humans, o crear la figura d'indefinit no fixe, tampoc no seria una solució.

En tercer lloc, ens indica el que sí seria una solució, el reconeixement del frau per comiat amb indemnitzacions o també el reconeixement però amb la igualació de drets al funcionariat, que és el que la nostra proposta aplica, que és més barata i és més digna. La proposició de llei que portem avui indica diferents qüestions. Primer, l'àmbit d'aplicació a l'Administració, a la totalitat de l'Administració pública catalana. També defineix aquestes situacions de frau en compliment de la sentència del Tribunal Superior de Justícia de la Unió Europea. Que, fem un incís, és curiós que hàgim de venir nosaltres, els de la CUP, els ingovernables i els de la desobediència, a cridar l'atenció sobre el compliment de la normativa que altres grups tan abandonen, però després tan es salten.

I l'element diferencial, la nostra proposició de llei és un element de justícia social. Perquè si la persona no supera l'oposició, no hi ha una pèrdua del lloc de feina, perquè es reconeix que hi ha una consolidació prèvia, de facto, i per tant, aquesta plaça ha de ser incorporada a la relació de llocs de treball. Bàsicament, és posar la culpa on toca. Posar la responsabilitat on toca, que és a l'Administració i no a les treballadores. Perquè, el que no es pot fer és fer pagar a les treballadores la negligència que l'Administració pública porta fent, no anys, sinó dècades. La nostra proposició és una solució que, a més, també és compatible amb una possible reforma de l'EBEP i amb altres mesures que es vulguin impulsar a nivell estatal, que no és el nostre marc, però si hi ha grups parlamentaris que el volen explorar, no ens oposarem a aquesta exploració, encara que després ja veurem si recolzem o no recolzem, en funció de la garantia que aquestes altres opcions tinguin per tots i totes les persones agreujades per aquest frau i aquest abús de llei.

Per totes, no només per unes quantes, ni selectivament, ni per antiguitat, ni per cap tipus d'excusa peregrina a la que es vulguin acollir. Del que es tracta és de començar

a treballar i d'aprovar aquesta proposició de llei per avançar un pas en aquest camí d'estabilització de les treballadores públiques. El Parlament de Catalunya és, una vegada més, pioner en normes que garanteixen els drets de les persones i de la població catalana. Un altre cop més, a l'avantguarda de la garantia de drets de treballadores i treballadors. La nostra proposició de llei posa al centre el frau que ha comès l'Administració pública. I no el model d'accés. Perquè no solucionarem la problemàtica actual de les persones que ja estan afectades per aquest frau i aquest abús d'interinitat, regulant el model d'accés.

Això és una solució a futur. I a més, això és deixar de banda els treballadors i treballadores que han aixecat departaments sencers. Que s'han deixat la pell i la vida a construir l'Administració pública catalana. I aquí no tenen res a veure els funcionaris de carrera. El problema no són els funcionaris. Els funcionaris no tenen cap tipus d'amenaça. Perquè aquí ningú està parlant de regalar-li la plaça de funcionari a ningú. Del que estem parlant és de justícia social. De la responsabilitat que té l'Administració de no deixar ningú enrere. I més, quan és culpa de la pròpia Administració que aquestes persones es trobin en aquesta situació. Els accessos al funcionariat públic continuen sense tenir cap tipus d'ingerència o interlocució amb aquesta mesura que proposa aquesta proposta de llei. Ni estan en perill ni és competència.

Aquí sí que m'agradaria dir que contraposar l'accés a la funció pública amb la problemàtica de l'abús de temporalitat que pateixen les interines, és cínic i és pervers, perquè això és barallar-se per les molles. Això és enfrontar treballadors contra treballadors. Quan aquí, la responsabilitat és de l'Administració i no de les persones que estan en abús de temporalitat. Hem rebut, també, una esmena a la totalitat, amb un text alternatiu per part de..., oh, sorpresa, el Partit de Catalunya. Dic el Partit de Catalunya, perquè el socialisme, en aquesta proposta, com tantes altres, ni està ni se l'espera. I sinó, expliquin quin tipus de socialisme és el que aposta per demanar a unes treballadores que preparin unes oposicions per accedir a una plaça que han aixecat i consolidat durant anys, mentre fan aquesta triple jornada.

Quin tipus de socialisme expressa sense vergonya que les persones que no superin aquests processos seran acomiadades. I amb tanta tranquil·litat. La proposta

alternativa del PSC, ja sigui aquesta o el «decretazo» de Madrid, és irrespectuosa i és irreal. Tan irreal que és un insult cap a les treballadores i la seva feina. Mirin, jo sóc nova al Parlament, però no a la vida. I he estat revisant quins van ser els posicionaments del Partit Socialista l'anterior vegada que es va presentar aquesta proposició de llei, perquè és que és la mateixa, no hem canviat ni una sola coma. Especialment m'agradaria remarcar una intervenció que es va fer per part del Partit Socialista en aquesta resposta, quan el nostre company, el Vidal Aragonès – salutacions, que ens està veient –, va fer un clam preciós al Partit Socialista dient que s'havia de recolzar aquesta proposició de llei. Per les interines, per l'Administració, per la justícia.

I jo, després de veure la seva proposta penso i dic, justícia de què. Justícia de qui. On queda la justícia en la seva proposició de text alternatiu, en aquesta proposició de llei que presenten. On es fa justícia amb totes aquelles treballadores que no superin els processos d'oposició. Amb diners? Hi ha coses que no es paguen amb diners. Els anys de feina no es paguen amb diners.

Fitxer 22

El respecte pel treball de les persones no es paga amb diners. La dignitat de les persones no pot comprar-se amb una indemnització, per quantiosa que sigui. És justícia llençar-les a les escombraries com si la seva feina no valgués per a res? Com si la suor i l'esforç amb què han construït aquestes estructures de l'administració pública, consolidant aquests departaments i aquests llocs de feina, no serveix per a res amb aquestes propostes, sigui la proposta alternativa, sigui el decret de Madrid. Sobretot, com va dir el seu propi company Iceta, hem de renovar amb sang jove o no sé quin tipus d'expressió desafortunada i irrespectuosa va fer servir. El que està clar és que estem totes d'acord en què aquesta problemàtica s'ha d'abordar ja, no es pot esperar més. Posem-nos a treballar, aprovem aquesta proposta de llei perquè les interines han treballat, les interines han lluitat i ara ens toca a tots els que estem aquí, en aquesta cambra, estar a l'alçada d'aquestes treballadores.

Gràcies. *(Aplaudiments.)*

La presidenta

A continuació, i per la defensa de l'esmena a la totalitat amb text alternatiu presentada pel Grup Parlamentari de Socialistes i Units per Avançar, té la paraula la diputada senyora Marta Moreta.

Marta Moreta Rovira

Bona tarda, consellera, diputades i diputats.

Avui presentem aquesta esmena a la totalitat amb un text alternatiu a la proposició de llei d'estabilització de les treballadores i els treballadors del sector públic presentat per la CUP i amb el suport explícit d'Esquerra i Junts per Catalunya. I ho fem amb el convenciment que la proposició de llei de la CUP té greus mancances de fons. Per començar, el text presentat no dona seguretat jurídica, a més d'esdevenir una proposició de llei inconstitucional. I, per tant, partim d'un fonament incorrecte que portarà només a la frustració dels treballadors i de les treballadores del sector públic. Una proposta poc treballada, m'atreviria a dir oportunista, que només pretén quedar bé davant dels treballadors públics, com d'altra banda acostuma a fer la CUP, amb la finalitat de vendre fum sense tenir en compte totes les consideracions jurídiques que comporta aquesta proposició de llei. Per la CUP, tant s'hi val si el text és inconstitucional o no, o si dona o no dona seguretat jurídica al personal del servei de l'administració de la Generalitat de Catalunya. El que compta és vendre la llei i dir que ho han fet ells i si ho tomben, com sempre, donar la culpa a l'Estat, que en això sí que en són uns experts. I ens trobem una Esquerra Republicana que està enganxada per un soci antisistema a que no pot renunciar i que malgrat internament expressen que aquesta proposició no s'aguanta per enlloc, hi donaran suport. I d'altra banda, un Junts per Catalunya que es veu arrossegat i que lo últim que faria seria donar suport a una proposta de tanta inconsistència com aquesta. Però no tot s'hi val. No, senyors diputats i diputades, no tot s'hi val. No es pot jugar amb els treballadors i amb les treballadores públics. El que proposen, perquè ho entengui tothom, no es pot fer perquè la llei no ho permet. Una proposició poc elaborada, com deia, que, per a més inri, la volen tramitar per procediment d'urgència. Bé, la CUP fins i tot ho volia fer per lectura única. Això finalment va decaure. Aquesta proposta és una mofa per tots els treballadors públics que pateixen

temporalitat en els seus llocs de treball. Però saben què és el més greu de tot això? Que el Govern de Catalunya està en mans de la CUP i no poden reconèixer públicament que la proposició de llei és un nyap. De fet, sí que reconeixen obertament que el text s'haurà de modificar amb diverses esmenes per millorar-la, per no dir que s'haurà de canviar de la primera fins a l'última coma. De fet, segur que avui sentirem diverses explicacions, com hem començat a sentir, que donaran suport al Govern sense compartir el que ens estan presentant. Ens trobarem un altre dia històric sense transcendència, un dia de demostració de la unitat independentista, encara que no sigui veritat. Però les coses no es poden fer d'aquesta manera, no es poden fer tan malament i per nosaltres, el PSC i Units per Avançar, diem no. Diem no a una proposició de llei que diu textualment: «La transformació consistirà en el reconeixement del dret a romandre en el lloc de treball que s'exercís amb els mateixos drets i amb subjecció al mateix règim d'estabilitat i inamobilitat que es regeix per la funció pública de carrera comparable sense adquirir aquesta condició». Perquè ho entenguem tots plegats, diu que els més de 58.000 funcionaris interins que hi ha en aquests moments a Catalunya passin a ser funcionaris de carrera sense haver de fer cap concurs oposició. Per dir-ho ras i curt: «*café para todos*». Això, precisament, és el que és inconstitucional. Primer, perquè la Generalitat no en té competències. No, no, no en té competències, ho hem de deixar clar. I segon, perquè no pot ser que un funcionari de carrera estigui vinculat a l'administració pública de forma permanent sense superar una oposició per aconseguir la plaça fixa. És tan senzill com tot això. Però és clar, el Govern de Catalunya i els seus socis incondicionals viuen en la pàtria dels impunes on tot està permès.

Per totes aquestes raons que acabo d'exposar, el Grup Parlamentari Socialista Units per Avançar presentem una esmena a la totalitat amb un text alternatiu. Com bé saben, en aquests moments un terç dels treballadors i de les treballadores estructurals del sector públic català es troben en situació de temporalitat i el setanta per cent d'aquestes places o llocs de treball són ocupats per dones. El passat 5 de juliol, el Ministeri de Política Territorial i Funció Pública va anunciar l'acord per reduir la temporalitat en les administracions públiques. Amb aquesta norma, el Govern dona compliment a una de les reformes previstes en el pla de recuperació, transformació i resiliència, i a les sentències del Tribunal de Justícia de la Unió

Europea i el Tribunal Suprem que insten a eliminar la temporalitat. De fet, el mateix ministeri es va comprometre amb Brussel·les a reduir fins a un màxim el 8 per cent l'elevat volum d'interins que hi ha als ajuntaments, a les diputacions, als governs autonòmics i a l'Estat. Les administracions tindran l'obligació de convertir en fixes, a través de concursos d'oposició, els milers de places que hi ha en aquests moments a tot Espanya.

És per aquest motiu que el text alternatiu que presenta el meu grup parlamentari intenta donar resposta a aquest incompliment sistemàtic per part de l'administració, i sobretot, per donar aquesta seguretat jurídica al personal del servei de l'administració de la Generalitat de Catalunya. Com ho fem, doncs? Doncs simplement, posem en marxa l'estabilització d'aquest personal a través de l'habilitació específica d'un procés selectiu basat en un concurs d'oposició, on es posi en valor el temps treballat en una plaça, el lloc de treball que s'ha ocupat durant un període superior a tres anys.

Com bé saben –i si no ho sabessin els ho explico ara–, avui al Congrés dels Diputats s'ha validat el reial decret llei amb dos canvis importants, que nosaltres compartim, que són: les proves que es pretenen fer no siguin eliminatòries. Aquest és un canvi substancial, i que les persones que porten més de 10 anys en les seves places i que no hagin estat convocades per un concurs, se'ls hi apliqui un concurs de mèrits.

A més de tramitar-se el Reial decret llei, es farà com a projecte de llei, i per tant, estarà enllestit, si tot va bé, a finals d'octubre. Per això avui se'm fa molt estrany que Esquerra voti contra aquesta esmena a la totalitat amb aquest text alternatiu que presentem, perquè sabent que, avui, que s'han fet aquests canvis i s'han pactat en el Congrés, i van en la línia del text alternatiu que presentem, avui Esquerra surti en aquest faristol i digui que votarà en contra de l'esmena a la totalitat, que és, en definitiva, el suport que li acaben de donar en el Congrés dels Diputats. Per tant, no ho entenc. No ho puc entendre.

Bé, de fet, el text alternatiu que proposem, que deia, va amb acord a aquest Reial Decret, i modifica el text refós de la Llei de l'Estatut Bàsic de l'Empleat Públic, que es va aprovar a principis de juliol i que feia referència ara fa un momentet, i que posa

de manifest les xifres d'interinitat en l'ocupació pública, que resulten del tot insostenibles.

Aquesta reforma s'ha empès per raons de justícia social, per seguretat jurídica i per acomplir els compromisos d'Espanya amb la Comissió Europea. I queda ben clar que a partir d'ara ningú podrà realitzar un treball estructural amb l'administració amb un nomenament temporal que duri més de tres anys. A més, és per aquest motiu que davant d'un incompliment el treballador tindrà dret a ser indemnitzat i l'Administració podrà ser sancionada.

Queda clar també que per accedir a aquestes places s'haurà de fer a través d'un concurs d'oposició, com deia, on la fase de concurs serà del 40 per cent i l'experiència serà un factor determinant. Sí, sí, l'experiència serà un factor determinant i el personal, que tot i així, no superi el procés selectiu, tindrà dret a una indemnització de 20 dies per any treballat fins a un màxim de 12 mesos per incorporar-se a una borsa específica. Aquesta entesa ha estat possible gràcies a l'acord arribat amb diverses organitzacions sindicals, com Comissions Obreres, UGT i la Central Sindical Independent de Funcionaris.

No és cert, no és cert, senyors i senyores de la CUP, que tota persona interina estigui en situació d'abús. Diputats de la CUP, i diputades, vostès han col·laborat, de forma activa, en l'abús dels treballadors temporals, i ho han fet donant suport als últims governs independentistes, perquè han permès que una persona que ha entrat a treballar ocupant un lloc estructural de l'administració pertinent, no li hagin convocat una plaça. Per tant, vostès també són corresponsables d'aquest abús.

I per acabar, voldria adreçar-me al grup parlamentari de Comuns. Li demanaré a veure si sap de qui són aquestes paraules: «Vull felicitar el ministre Iceta per l'històric acord que hem arribat per reduir la temporalitat en el sector públic, ja que aquest problema mai s'havia abordat i no ha estat gens fàcil. L'acord és extraordinari, ja que tots els sindicats hi donen suport i tenia la seva dificultat.» Són paraules de la vicepresidenta tercera del Govern d'Espanya, la senyora Yolanda Díaz, ministra de Treball i Economia Social d'Unidas Podemos, i feia aquestes declaracions després que el Govern aprovés el Reial decret llei. Espero, doncs, que, avui, els amics dels Comuns facin gala del seu talent i votin a favor d'aquesta esmena a la totalitat amb

text alternatiu, que ha estat redactat amb la base del Reial decret llei que es va aprovar en el Congrés, perquè si no ho fan –si no ho fan– demostraran una incongruència brutal davant d'un acord signat per ells.

Res més diputats i diputades, moltíssimes gràcies.

(Aplaudiments.)

La presidenta

A continuació, i per un torn en contra, té la paraula la diputada senyora Basha Changue.

Basha Changue Canalejo

Gràcies, presidenta. Bé,

Fitxer 23

l'icetazo o el decret aquest que es votava a Madrid o la proposta alternativa, perquè al final són la mateixa cosa, el que fan és trepitjar els drets de les persones que han treballat a l'Administració pública durant més de tres anys, en una situació amb frau de llei i d'inseguretat laboral i, per tant, de precarietat i que a sobre ara pretén fer-les fora i deixar-les sense el seu lloc de treball en unes condicions injustes. És a dir, les mateixes persones han patit l'abús per part de l'Administració treballant en unes condicions irregulars seran les que pagaran les conseqüències de l'abús de l'Administració, que a sobre ara, a través d'aquest document i aquestes propostes, busca esculls per desfer-se de les interines que estan en frau de llei, que els hi són incòmodes, i de les seves obligacions amb elles, segregant-les per antiguitat, segregant-les per si tenen les «convos» fetes o no, és a dir, anar fent passos per veure si es van perdent pel camí i així, de mica en mica, els va arribant aquest vuit per cent. Clar, així, si les fem fora, i tant que abaixarem el percentatge.

No ens enganyem, però. El que ens sorprèn no és ni el *decretazo* de l'iceta ni aquesta esmena a la totalitat. El que ens indigna és el doble joc d'Esquerra Republicana en tot aquest procés. Avui Esquerra Republicana ha aprovat un decret del Govern, del Gobierno espanyol, *l'icetazo*, que *de facto* deixa milers de persones

treballadores de l'Administració pública desproveïdes de drets, que dona l'esquena a les reivindicacions dels sindicats i dels moviments d'interines i que trepitja una proposició de llei d'aquest Parlament, la que presentem avui també amb el vostre suport, que busca protegir els drets dels treballadors i les treballadores públiques, de tots, de totes, no només les que porten més de deu anys, no només les que tenen «convos» convocades, no només..., no, de totes.

En definitiva, avui Esquerra Republicana i Podem, per aguantar i apuntalar el Govern de Madrid, s'han carregat mesos de lluita i de treball col·lectiu de les interines. La pregunta que nosaltres ens fem és: a canvi de què? Quin és el preu que ha tingut això? Què us han donat a canvi d'això? Perquè que el PSOE presenti una norma contrària als drets laborals és la seva pràctica general i gairebé diria natural com a membres honorífics del règim del 78, però que Esquerra Republicana i Podemos, amb la connivència d'En Comú Podem, doni suport a mantenir la precarietat al sector públic els situa com a part del problema. I sí, aquí voten en contra de l'esmena a la totalitat, però tenen la responsabilitat de donar una resposta als milers d'interines, les que es queden al marge i moltes d'elles aquí a la porta del Parlament en aquests moments, que porten anys precaritzades.

Aposten per estabilitzar el règim o les interines? Seria qüestió de decidir-se. Entre la lluita i els drets de les treballadores públiques i la governabilitat del PSOE. Vostès al Congrés han triat PSOE. La seva submissió al PSOE va deteriorant l'acord amb nosaltres. No en tenim cap dubte, de que en són plenament conscients.

Gràcies.

(Alguns aplaudiments.)

La presidenta

A continuació, per expressar el seu posicionament, té la paraula, en nom del Grup Parlamentari VOX, el diputat senyor Alberto Tarradas.

Alberto Tarradas Paneque

Moltes gràcies, presidenta. Bona tarda, senyors diputats. Nos presenta hoy el Grupo Parlamentario de la CUP una proposición de ley para la estabilización de los trabajadores del sector público en Cataluña.

La temporalidad del sector público en Cataluña está alrededor del treinta por ciento, lo que constituye noventa mil problemas, que son las personas que se ven afectadas por esta situación, pues cada una de ellas se enfrenta a una situación de inseguridad e incertidumbre en su futuro laboral, que afecta también a su proyecto de vida.

Son muchos años en los que no se han hecho las previsiones presupuestarias, no se han actualizado las relaciones de puestos de trabajo y no se han convocado nuevas oposiciones. En lugar de hacer sus deberes cuando correspondía, solucionaban las necesidades, o no, de cobertura al personal con contrataciones temporales y provisionales que condenaban a las personas así seleccionadas a la provisionalidad y a la incertidumbre.

Y hay que recordarlo. Los culpables de esta situación tienen un nombre: los partidos nacionalistas que han gobernado ininterrumpidamente durante los últimos cuarenta años y poco les han importado las preocupaciones de los noventa mil afectados por su nefasta gestión. Desde la Generalitat se pide a las empresas privadas que disminuyan la tasa de temporalidad de sus empleados, y no les falta razón, pues, como se ha dicho, las personas tienen derecho a tener un empleo digno y estable, pero ustedes no lo han hecho.

Desde el Grupo Parlamentario de VOX nos posicionamos sin ninguna duda a favor del empleo estable y de calidad. El acceso al empleo público debe producirse desde el primer momento respetando los principios constitucionales de igualdad, de mérito, de capacidad y utilizando los procedimientos legalmente establecidos

La existencia de contrataciones temporales debe tener un carácter accesorio y solo para los casos, condiciones y tiempos recogidos en la legislación vigente. Los diferentes gobiernos de la Generalidad, además de su dejadez en la gestión de los asuntos del día a día, han incumplido sistemáticamente la legislación en materia de contratación de trabajadores públicos.

La solución que hoy nos propone la CUP para solventar este grave problema va en la misma línea que esta formación política suele utilizar: la del enfrentamiento directo con el Estado. En este caso la CUP propone un cambio legal para el que este Parlamento no tiene competencia. El artículo 149.1, apartados 7 y 18, de la

Constitución española establece que el contenido que quieren regular mediante la presente ley es competencia exclusiva del Estado.

Esta propuesta entra en la estrategia que han venido utilizando sistemáticamente los diferentes gobiernos nacionalistas de la Generalitat de Catalunya, intentando disimular su incompetencia y mala gestión, intentando culpabilizar al Estado de todos los males, que generalmente ellos mismos han creado.

Por otro lado, durante el periodo de tiempo de tramitación de esta proposición de ley en este Parlamento por parte del Gobierno de España se ha publicado en el boletín oficial del estado del 7 de julio de este año, el Real decreto ley 14/2021, del 6 de julio, de medidas urgentes para la reducción de la temporalidad del empleo público. No vamos a valorar aquí el decreto ley del Gobierno de España, pero basta leer la exposición de motivos de dicha norma para ratificar la competencia del Estado en esta materia.

Así que por parte de este grupo parlamentario, se reconoce la existencia de un problema en la temporalidad del empleo público, que llega a ser mayor que en el sector privado.

Se entiende la preocupación de los noventa mil empleados afectados por esta situación y por sus familias y los sucesivos gobiernos de la Generalidad son culpables de esta situación.

Muchas gracias.

La presidenta

A continuació, i en nom del Grup Parlamentari d'En Comú Podem, té la paraula el diputat Joan Carles Gallego.

Joan Carles Gallego i Herrera

Bona tarda, consellera, membres de la Mesa, diputats i diputades. Doncs bona tarda. Parlem d'un problema, un problema real, no?, aquests 215.388 empleats i empleades públics que tenim a Catalunya dels quals 55.580, aproximadament, són persones interins i 16.273 és personal laboral temporal; un 33,35 per cent de temporalitat a la funció pública de Catalunya. Un 33,35 per cent que està, evidentment, a anys llum de distància d'aquest 16 per cent de temporalitat de la Unió

Europea o d'aquest 21 per cent de temporalitat, de temporalitat que tenim a Catalunya. Perquè la taxa de temporalitat a Catalunya és del 21 per cent, però la taxa de temporalitat a la funció pública de Catalunya, de l'Administració de la Generalitat de Catalunya és del 33,35 per cent. Vol dir que tenim un problema greu de temporalitat a l'Administració de la Generalitat de Catalunya.

I tenim un problema greu però que és triple: és un problema per a les persones, per a les persones que estan treballant com a interines i que, per tant, estan en una situació d'instabilitat i d'incertesa en relació amb el seu futur professional, però que estan, evidentment, dedicant i esmerçant tots els seus esforços personals per garantir que la funció pública, que l'Administració de la Generalitat i els serveis públics que dona funcionin.

Però tenim un problema de funcionament dels serveis públics, perquè uns serveis públics en els quals un 33,35 per cent del seu personal està en situació d'instabilitat vol dir que és un servei públic que ha està desenvolupat per persones que tenen incerteses professionals, i això en determinats moments els pot generar elements de desmotivació, a part dels problemes que pugui tenir sobre la salut laboral, que està demostrat que la incertesa i la inseguretat generen problemes també d'eficiència laboral.

I tenim, deia, tres problemes, perquè també tenim un problema per la mateixa Administració de la Generalitat de Catalunya, un problema d'eficiència, de confiança i de credibilitat d'una administració que ha sigut incapaç de situar les taxes de temporalitat als nivells normals.

Per tant, tenim un problema i un problema greu que afecta, dic, les persones, l'Administració i els serveis públics. Però és un problema derivat de la mala gestió de l'Administració pública, de l'Administració de la Generalitat. Perquè no podem oblidar que Catalunya avui encara és malauradament l'única de les nacionalitats de l'Estat espanyol que no disposa d'una llei de la funció pública catalana. Ens estem regint per un decret legislatiu de l'any 2000... –perdó–, de l'any 1997, del segle passat, obsolet en bona part. Però un decret legislatiu que té una disposició addicional segona que «mandata» que abans de dos anys es fes una llei de la funció pública de Catalunya.

On està? L'heu vist? No. Decret legislatiu, des de l'any 1997 tenim una administració, diferents governs de la Generalitat que no han assumit la seva responsabilitat de fer una llei de la funció pública de Catalunya que ordenés el conjunt de les administracions públiques catalanes i, per tant, també de les relacions laborals que en el seu marc s'han d'establir. I portem, aleshores, anys sense convocar places, anys sense crear vacants, anys d'incomplir mandats legals, anys d'incomplir fins i tot acords de negociació col·lectiva en la mesa general de la funció pública de la Generalitat de Catalunya l'any 1995, l'any 2005, l'any 2007 i l'any 2017, que emplaçaven el Govern de la Generalitat, i així ho havia acordat i firmat el mateix Govern de la Generalitat, a convocar oposicions, a treure vacants i a estabilitzar les persones. I no s'ha fet. Tenim un problema i tenim un problema que cal solucionar. I cal solucionar-lo en el reconeixement de les diverses sentències que avui han reconegut aquest abús de la interinitat, aquest abús de la temporalitat, sentències europees, clarament, i també alguna d'algun tribunal superior o suprem –perdó–, el Tribunal Suprem, que té una sentència de la sala de lo social que afecta el personal laboral, però que també situa clarament aquest abús de temporalitat.

Per tant, cal resoldre aquest problema en el marc del reconeixement d'aquestes sentències, també en el marc del reconeixement de les aportacions que les persones estan fent, que han fet el servei de la ciutadania, el servei del funcionament, diguéssim, de l'Administració i dels serveis públics.

Però també, evidentment, cal resoldre i solucionar aquest problema amb el respecte als principis de publicitat, d'igualtat, de mèrit i de capacitat, perquè, si no, també tindríem un problema.

Per tant, tenim un problema i cal solucionar-lo garantint tres coses: les sentències, evidentment, la situació de les persones interines i al mateix temps garantint aquests principis de publicitat, igualtat, mèrit i capacitat.

I és precisament aquí en aquest punt on hem de posar en valor i crec que cal..., abans ha citat la Yolanda Díaz, la vicepresidenta del ministeri, perquè, precisament, cal posar en valor la disposició que ha demostrat el Govern de coalició del PSOE, Unidas Podemos, En Comú Podem a nivell estatal, la disposició a negociar i acordar amb les organitzacions sindicals més representatives dels treballadors i

treballadores públics, dels empleats i empleades públics per desbloquejar aquest tema. I gràcies a aquest acord que el Govern i organitzacions sindicals representatives fan, tenim la possibilitat d'abordar, lo que s'està fent en aquests moments, elements que permetin reduir la temporalitat a un màxim del 8 per cent; que permetin eliminar la taxa de reposició i, per tant, anar creant noves vacants; que permetin posar en valor l'experiència professional, el reconeixement de la dedicació i l'expertesa professionals de les persones que han treballat, i que també situïn el tema de les indemnitzacions en el cas que hi hagi alguna persona que es pugui quedar sense plaça.

Aquest acord que es va tancar el 5 de juliol és la base del reial decret llei que avui s'està validant amb esmenes, amb modificacions i tal, que s'està validant a les negociacions parlamentàries i que són les que han obert una via a la resolució del problema que tenim sobre la taula. I això cal que ho posem en valor i que ho reconeguem.

Però aquest és un problema que caldrà solucionar a Catalunya, tant a l'Administració de la Generalitat com a les administracions locals, que mantindran la capacitat, tant l'Administració de la Generalitat com les administracions locals, mantindran la capacitat de convocatòria i, per tant, de negociar

Fitxer 24

en els àmbits que li corresponguin amb els representants legals dels empleats i empleades públics del seu àmbit, la capacitat de negociar diversos aspectes en relació a les convocatòries que s'hagin de celebrar.

Per tant, el debat sobre l'esmena presentada i sobre el propi projecte de llei presentat no pot ser obviat. Nosaltres el que entenem és que hem d'obrir, clarament, el debat aquí a Catalunya per establir el marc legal propi que se compassi amb això que avui mateix s'ha aprovat en el Congrés de diputats i diputades, i caldrà que la solució que CUP tenim aquí a Catalunya sigui legal i alineada amb el nou marc legal que s'aprovi.

Caldrà, per tant, que el Govern entengui que abordar un problema d'aquestes característiques aquí a Catalunya requereix, primer, de voluntat política —se li

sobreentén—, però també d'un marc legal que ho faciliti. Però també ha d'establir i reconèixer els marcs de negociació col·lectiva amb la representació legal dels empleats i empleades públiques que permeti traduir i concretar els processos d'estabilització que s'hauran de posar en marxa. Perquè, més enllà de la norma legal que definim, caldrà també que el Govern entengui dues coses: que cal dimensionar els serveis públics de Catalunya a les necessitats d'un potent estat del benestar que doni satisfacció a les demandes, a les necessitats urgents, a la desigualtat, als problemes, diguéssim, que té aquest país.

No oblidem que avui Catalunya té el setze per cent de treballadors i treballadores públics amb relació a la població activa total. Som la comunitat autònoma de l'Estat que menys empleats i empleades públics té en relació a la seva població global. Estem a prop de Navarra; en té setze i mig, mig punt més que nosaltres. Estem a prop de València; en té un punt i mig més que nosaltres. Estem a prop de Madrid; té un punt coma dos més que nosaltres. Estem lluny de Galícia, estem lluny del País Basc, dos puntets llargs. Estem per sota de la mitjana de l'Estat i estem, evidentment, per sota de la mitjana de la Unió Europea perquè l'Estat està per sota de la mitjana de la Unió Europea. Per tant, hem de dimensionar, cal crear nous llocs de treball, perquè amb la creació de llocs de treball serà molt més fàcil estabilitzar les persones que avui ja hi estan perquè podrem oferir vacants que els hi permetin col·locar-se. Per tant, cal dimensionar bé els serveis públics i cal oferir totes les vacants a concursos oposició. Cal oferir totes les vacants a concursos oposició concursos d'oposició, a concursos de mèrits, el que sigui. Però totes les vacants han de sortir. Hem d'eliminar aquella pràctica en la qual l'Administració es reservava determinades vacants perquè aquella persona no me la treguin perquè jo li tinc confiança. No. Si estem parlant de funció pública estem parlant de principis d'igualtat, de mèrit, de capacitat. I prou d'amagar places que puguin generar desconfiança en la ciutadania i, evidentment, a la llarga, problemes amb les persones que les tens temporals i després voldràs que siguin definitives.

Per tant, nosaltres votarem a favor de fer el tràmit parlamentari i, per tant, votarem en contra de l'esmena a la totalitat. No perquè estiguem en contra del que proposa l'esmena a la totalitat de manera alternativa, sinó perquè entenem que el que cal és obrir el debat i que les aportacions en el projecte de llei alternatiu poden ser també

uns elements importants per fer el debat en el tràmit parlamentari i, a través d'esmenes, construir un marc legal que necessitem.

Res més i gràcies.

La presidenta

A continuació, en nom del Grup Parlamentari de Ciutadans, té la paraula el diputat senyor Joan Garcia.

Joan García González

Presidenta. Diputados, diputadas. El debate de hoy no consideramos importante, y lo es porque tiene como protagonistas a nuestros trabajadores públicos, pero sobre todo porque busca resolver una situación que consideramos injusta: la de trabajadores interinos y la insoportable temporalidad laboral que sufre nuestra Administración desde hace años. Y desde hace años lo venimos denunciando desde Ciutadans. La última fue en el último debate, en el debate de noviembre, donde mi compañero Dimas Gragera pudo hacer esa denuncia sobre el mismo asunto y la misma iniciativa legislativa. Porque es la misma iniciativa legislativa, es el mismo texto, y esto es importante, lo tengamos en cuenta de cara a la explicación que estamos o que queremos hacer ahora mismo. Yo quería comenzar agradeciendo a los trabajadores interinos y temporales todo el trabajo que han estado haciendo estos años. Creemos que son las víctimas de toda esta situación. Consideramos que comparten también esa situación todos aquellos que han querido hacer una oposición pública, que no se han convocado. Y esta situación de damnificados creo que ya la reconoció o la recogió el Tribunal de Justicia de la Unión Europea en sentencia clara, la que instaba a las Administraciones –esto es importante también– afectadas a buscar fórmulas de estabilización o fórmulas de compensación a la situación de temporalidad que sufrían los trabajadores públicos en diferentes Administraciones.

Como he dicho, la solución puede no parecer sencilla, sobre todo por lo mal que creemos que se han hecho las cosas hasta hoy. Pero queremos lanzar un mensaje directo a todos los afectados: queremos que se queden, queremos que sigan trabajando. Desde Ciudadanos, desde Ciutadans, vamos a estar en todos los foros en que se debata una solución, para garantizar que esta sea justa y legal. Una

solución que mantenga las plazas de quien ya trabaja en la Administración y que no produzca agravios a quienes quieran acceder a ellas. Prueba de nuestra implicación en este asunto son los movimientos en defensa de la resolución del Tribunal de Justicia de la Unión Europea realizados en Bruselas por nuestro propio grupo. Entre ellos, el eurodiputado Jordi Cañas o la asunción del compromiso con los interinos hecho en nuestros programas tanto autonómicos en Cataluña como en los debates nacionales. De hecho, esta mañana mismo así lo hemos hecho o así lo hemos expresado con la votación del decreto al que han hecho referencia algunos grupos.

También lo es nuestra solicitud de que se detengan los procesos de oposiciones a las plazas afectadas hasta que se hallase o que se encuentre una solución. Creemos que ha habido una auténtica falta de sensibilidad con los trabajadores públicos interinos y temporales. La Administración de la Generalitat y sus respectivos gobiernos creemos que –en este caso es así– son los culpables de esta situación. Y si esto es así, también afecta a este Gobierno, *consellera*. Hoy está usted aquí, pero... Creo que afecta también en este Gobierno, que habla, de alguna forma, de esta problemática en tercera persona incluso culpando a la propia sentencia como detonante de una situación que creemos que no es así, que creemos que simplemente es..., el detonante de esta situación o de la situación en la que nos encontramos es la falta de la capacidad para convocar esas plazas para aportar recursos a la lucha contra la temporalidad de los trabajadores públicos y de nuestros departamentos en la Administración.

De hecho, los datos consideramos que son aceptables. Han hablado de varios datos. Yo tengo los datos, o tenemos los datos de mayo del 2021. Si cogemos y sumamos la interinidad y el laboral temporal, nos vamos a un 40,7 por ciento de temporalidad en nuestra Administración pública –un 40,7 por ciento– y son datos suyos. Pero es que, además, hay cuerpos de la Administración que no pueden tener trabajadores temporales laborales ni interinos, como son los Agentes Rurales, los cuerpos de seguridad o los de extinciones de incendios, es decir, los bomberos, con lo cual, si quitamos a todos estos cuerpos esta real temporalidad en muchos casos como media supera el 46 por ciento. Y en algunos casos, cuando se trata de todo lo que serían los servicios sanitarios, se acerca al 56 por ciento. Servicios sanitarios, 56 por

ciento de temporalidad; después de una pandemia, no está mal, no está nada mal. O sí, está muy mal.

Es verdad que esta problemática también afecta a otras administraciones, se ha hablado aquí, pero es que Cataluña supera o cualquier Administración y a cualquier comunidad autónoma. También se ha comentado aquí, no voy a repetir los mismos datos. En cambio, vemos..., y esto creo que lo tenemos que decir como partido liberal que somos. Creo, sinceramente, que al final ustedes sí que han utilizado recursos para colocar a aquellos que consideran que tienen que estar en la Administración pública, sobre todo los altos cargos y aquellos que tienen sus chiringuitos, pues, para su, digamos, uso y disfrute como personas que están a la sombra del *procés*, ¿no? Creo que precisamente la rapidez con la que actúan en algunos casos y como han dejado este tema morir durante mucho tiempo es un auténtico horror.

Pero para buscar una solución para quien cada día mantiene su trabajo, nuestros servicios públicos y el trabajo que hacen para todos los ciudadanos, creo que esta proposición de ley que presenta la CUP puede ser una oportunidad. A nosotros, sinceramente, no nos gusta el texto, ya se lo hemos dicho, se lo dijimos en noviembre y lo volvemos a repetir, pero estamos en una fase..., una votación de totalidad, de una enmienda a la totalidad. Vamos a participar en la ponencia, vamos a intentar construir una alternativa que tenga seguridad jurídica. Creemos que la actual tiene bastantes dudas pero no nos vamos a oponer. De hecho, vamos a votar en contra de esa enmienda a la totalidad, como hemos hecho esta mañana al texto que se ha presentado en el Congreso.

No queremos entrar por lo tanto en ese debate. Creemos y asumimos que la solución será excepcional y que básicamente lo que ha hecho en este caso el PSC es aquello que suelen hacer últimamente, es decir una cosa antes de las elecciones y después de las elecciones, pues, parece que les cosas cambian. Ya lo han hecho con otros temas, con los indultos... Y, señora Moreta, usted ha hecho una efusiva defensa, o no, contraataque de este texto. Me parece bien, pero es que uno acoge el debate que hicieron en noviembre sobre el mismo texto, sobre la misma proposición de ley, y realmente parecen otro partido. No sé cuál es el PSC real. También es verdad que

eso es marca de la casa, con lo cual tampoco creo que..., no nos vamos a sorprender demasiados, pero nosotros como mínimo creemos que van a tener que explicar muy bien a aquellos que les prometían algunas cosas antes de las elecciones y que ahora, pues, hacen otras, el por qué lo hacen. O a lo mejor ya lo saben hacer porque están acostumbrados a hacerlo y no tienen ningún problema para hacerlo, no lo sé. Sinceramente, yo..., llega un momento que algunas cosas que ha hace el PSC no las entiendo ni las comparto, es una pena, sinceramente.

Finalmente, acabo como he comenzado, en todo este tiempo, al igual que el resto de grupos, hemos mantenido reuniones con trabajadores y trabajadoras afectadas por la desesperada situación, en reuniones que agradecemos, sobre todo porque nos han explicado su experiencia y nos hemos podido ceñir a dos conceptos básicos, que son el mérito la capacidad que han demostrado cada día.

Hoy creemos que esta proposición quizá no trae la solución óptimo, pero sí puede abrir el espacio que la encuentre. Saben los interinos que pueden contar con nosotros, porque la política sumar y contar aliados. Y este debate, estas votaciones, las enmiendas a la totalidad también han dejado claro, creo que lo he dicho una y otra vez, quienes pueden estar a favor de sus reivindicaciones y quienes en contra, y con quien pueden contar y con quién no puede contar.

Y, señores de Esquerra, sí, es cierto, ustedes..., pero, bueno, aquí de todas maneras se han transmitido toda una serie de extrañas traiciones, los Comunes, el Gobierno de España, ustedes votan una cosa en Madrid, luego voten o van a votar otra cosa aquí. Aclárense. No sé, son sus alianzas, nosotros lo tenemos claro, votamos lo mismo aquí que votamos en Madrid, pero también deberán explicarle..., ya les anunciamos, tal como ha hecho mi compañero Jordi Cañas, que mañana denunciaremos lo aprobado hoy en Madrid ante la Comisión Europea, porque lo consideramos –yo lo considero así– un fraude de ley a lo dictaminado por el Tribunal de Justicia de la Unión Europea.

Pueden contar con nosotros, los trabajadores públicos, pueden contar con los liberales en Europa, en Bruselas. Y, simplemente, pongámonos a trabajar. Creo que se puede modificar, creo que se puede modificar ese texto, se puede mejorar. Y

nosotros creemos que al menos podremos seguir mirando a los ojos a los trabajadores públicos.

Muchas gracias.

La presidenta

Moltes gràcies. I a continuació, en nom del Grup Mixt, té la paraula el diputat Alejandro Fernández.

Alejandro Fernández Álvarez

Gràcies, presidenta. Bé, com acostuma a passar amb les propostes de la CUP, plantegen la diagnosi correctament, però la teràpia és un autèntic desastre. La diagnosi és evident, i és que hi podem estar tots d'acord. Hi ha un excés, un abús constant, de fa molts anys, no d'aquest Govern, ni de l'anterior, de l'anterior de l'anterior, i no només aquí a Catalunya, de la temporalitat en l'Administració pública.

Ara bé, el problema és això com es resol. De manera realista. A grans trets, a les democràcies occidentals tenim dos sistemes de gestió de la funció pública.

Fitxer 25

El continental, que s'anomena, que té com a exemple paradigmàtic França, però també Espanya, i el que fan servir no tots però sí alguns països anglosaxons, que és l'*spoils system*, que és la pràctica substitució en funció de qui guanya les eleccions de tota l'administració pública, tret d'una part petita que manté l'ordre durant el temps d'interregne, no? Per això es diu l'Administració Reagan, l'Administració Clinton... Canvien tot.

Nosaltres, no. Nosaltres..., i aquí cada sistema té els seus avantatges i els seus inconvenients. En el sistema continental, en el nostre, tenim uns funcionaris de carrera protegits davant del poder polític, i això garanteix estabilitat, una certa tranquil·litat i poder pensar amb una certa perspectiva, sense estar pendent constantment de les eleccions. A canvi, molta gent pensa, legítimament, que aquesta excessiva protecció pot acabar amb privilegi, en la mesura que estem parlant d'una feina vitalícia sense cap tipus de revisió possible. En el cas de l'*spoils system*,

l'avantatge que tenen és que, com que van més de pressa, el rendiment de l'administració pública a curt termini –i això està quantificat i avaluat– és més eficaç –això no ho dubta ningú–, però, a canvi, com que canvien més ràpidament també, tenen una dependència del cicle electoral extraordinària.

Bé, dit això, els funcionaris del nostre sistema –funcionaris de carrera– gaudeixen d'una protecció sense parangó, efectivament, però aquesta demana a canvi uns requisits clars i de màxima exigència en l'obtenció de la plaça. Alterar aquest sistema pot acabar tenint unes conseqüències lesives per a qui en teoria volen vostès donar suport. Això de fer funcionari tothom o de donar plaça definitiva a tothom només per regalar les oïdes, perquè queda bé davant gent que pot estar protestant quan les seves reivindicacions són legítimes, pot acabar provocant una inflació funcional que acaba sempre –allò que es diu en castellà– com el *rosario de la aurora*, que és una intervenció de la Unió Europea, que no es caracteritza precisament per fer càlculs sentimentals sobre la qüestió.

A Grècia ja es va viure això. Varufakis –que tenia ànima de cupaire, sobretot perquè tenia aquesta mateixa arrogància intel·lectual de pensar que havia vingut a redimir el món, i finalment va ser el món qui el va redimir a ell– va fer exactament el mateix. I com va acabar la qüestió? Que no només els interins no van consolidar la plaça sinó que es va produir una retallada brutal del nombre de places de funcionari possibles. I això és el que passaria amb la seva proposta, perquè és absolutament insostenible i acabarien pagant justos per pecadors.

Per tant, en resum, que tenim un greu problema d'interinitat –evident–; que s'ha produït un abús en els darrers temps, també, però amb propostes com aquestes la solució seria incrementar fins i tot el problema.

Gràcies.

La presidenta

A continuació, en nom del Grup Parlamentari de Junts per Catalunya, té la paraula la diputada senyora Glòria Freixa.

Glòria Freixa i Vilardell

Gràcies, presidenta. Consellera, diputats... Bé, avui, si em deixen, començaré la meva intervenció amb un apunt personal. Soc advocada de professió. Durant més de dotze anys vaig exercir en un despatx d'advocats fins que la fantàstica conciliació familiar doncs va fer que busqués una oportunitat en un organisme independent de la Generalitat, a la seva assessoria jurídica, fins que el 2019 entro aquí com a diputada del Parlament.

Bé, en els tretze anys que vaig ocupar la plaça d'interina en aquest organisme, va haver-hi una sola convocatòria d'oposicions, i era just l'any que jo havia estat mare per última vegada, amb la qual cosa vaig pensar «la propera», i la propera, ja ho saben, no va arribar mai. Per tant, el tema que avui ens ocupa m'és especialment sensible, i vull que així ho sàpiguen.

Bé, a banda d'aquest apunt personal, vull deixar clara la sensibilitat del meu partit, de Junts per Catalunya, en aquest tema. Ja des de l'anterior legislatura ens hem reunit reiteradament amb els representants dels milers i milers d'interins de totes les administracions i també de tots els àmbits: de l'àmbit social, educatiu, sanitari. La situació és complexa. Ens trobem en les administracions catalanes amb més de 55.000 interins –com han dit ja companys–, molts d'ells de llarga durada i majoritàriament dones. I el Govern de la Generalitat era i és conscient que cal capgirar aquesta situació. En la primera compareixença, la consellera Vilagrà, a la Comissió d'Afers Institucionals, ja va expressar la seva preocupació, i, com a compromís, es va mostrar amb l'objectiu d'acabar amb aquesta temporalitat i reduir-la fins al vuit per cent, que és el que s'està demanant també des d'Europa.

La consellera apuntava dues vies: la primera, la del diàleg, la de buscar el consens entre els diferents sindicats, els diferents departaments, les plataformes d'afectats per arribar a una solució, i la segona, la via parlamentària, en aquell moment, tot i la sorpresa d'avui, que després comentarem, a través de la llei de la CUP, que ens proposàvem treballar entre tots plegats.

Des de Junts per Catalunya donarem tot el suport que faci falta a aquelles mesures que garanteixin que s'acabi amb aquesta situació d'interinitat eterna, perquè no podem oblidar mai que les administracions públiques funcionen gràcies a la dedicació i a l'esforç dels treballadors públics. I avui hem d'afrontar aquest greu

problema en l'ocupació pública, l'elevada temporalitat, que hem de resoldre ja, amb urgència, sobretot ara i avui.

Parlàvem l'altre dia de l'envelliment del funcionariat, de la manca d'atractiu de la funció pública per a la gent jove i que calia capgirar, com va compartir la mateixa consellera, la funció pública i entendre-la d'una altra manera per fer-la més actual, però això serà un tema que tractarem un altre dia. Avui, seguim amb aquesta situació que necessita una solució excepcional per donar sortida a aquest personal temporal que no ha tingut ocasió de consolidar el seu lloc de treball i que ha estat perjudicat per l'absència de processos selectius d'accés a l'ocupació pública. Cal recórrer, doncs, a aquesta solució excepcional que, per començar, seria potser la modificació de la normativa bàsica.

Els processos de consolidació dels llocs de treball iniciats pel Govern espanyol amb les lleis de pressupostos generals han ajudat però no han resolt del tot el problema, i, per tant, cal actuar. I el que tampoc ha ajudat massa ha sigut la constant limitació d'oferta pública a la qual ens sotmeten les lleis dels pressupostos generals de l'Estat, amb la famosa taxa de reposició d'efectius, que han fet créixer encara més aquestes borses de treballadors temporals, impeding que molts d'ells puguin optar a consolidar les seves places participant en processos selectius.

I afegir, com ja han pogut escoltar d'altres diputats, la doctrina jurisprudencial. Si bé la mateixa Constitució no permetria un tracte de favor d'uns participants respecte d'altres, el que sí que considerem que ara ens podem trobar amb un supòsit que seria excepcional i justificat. I així ho vam proposar des de Junts per Catalunya al Congrés dels Diputats. La nostra diputada en aquell moment al Congrés, Laura Borràs, avui presidenta d'aquest Parlament, va presentar una iniciativa demanant la modificació de la legislativa bàsica del treballador públic de manera excepcional, per demanar un torn restringit d'accés al personal temporal de llarga duració que en els darrers deu anys no havia tingut cap possibilitat..., possibilitat, perdó, de consolidar la seva situació.

Som conscients que, per resoldre la situació, el text que presenta avui la CUP caldrà treballar-se, treballar-se bé perquè tingui consistència jurídica, per resoldre de manera real el problema que tenim avui amb aquest gran nombre de treballadors

interins. També som conscients que el partit Socialista avui presenta aquesta esmena a la totalitat amb la voluntat d'intentar avançar per resoldre aquesta situació, però sí que ho voldríem deixar clar, que ens agradaria que el paper de tots fos el mateix, els Ciutadans el que tenen en aquest Parlament i el que tenen a Madrid.

Al partit Socialista, m'agradaria preguntar-li, en primer lloc, com ja hem exposat, Junts per Catalunya presenta aquella iniciativa al Congrés dels Diputats per modificar l'Estatut Bàsic del Treballador. En aquell moment, ens avancem al Govern espanyol amb la intenció de fer complir la Directiva europea i també la sentència del Tribunal de Justícia de la Unió Europea per tal de resoldre aquest abús de temporalitat dels treballadors públics, fent el que tenim capacitat per fer, que és demanar al Congrés que es modifiqui una llei estatal. Potser algunes mesures presentades es podrien treballar, es podrien consensuar, es podrien seguir parlant per donar sortida a aquesta situació a través de la Llei d'estabilització dels treballadors públics que avui aquí esmenen. Però Junts per Catalunya, en aquell moment, va actuar i va intentar trobar solucions. En aquell moment, doncs, amb la modificació de l'EBEP, el partit Socialista no va deixar que això es debatés al Congrés i avui potser ens agradaria preguntar per què.

En segon lloc, està en mans també del seu partit acabar ja, amb el poc marge de maniobra que ens deixen, amb aquesta taxa de reposició, que ens posa una cotilla i que no ens permet fer les polítiques de funció pública que a Catalunya hauria d'estar fent ara mateix per donar compliment a la normativa europea.

I, en tercer lloc, ens parlen en el seu text d'indemnitzacions, d'indemnitzacions que suposen un cost, ho saben, absolutament inassumible per a l'administració de la Generalitat de Catalunya amb els recursos que té ara i avui. Per tant, ens agradaria saber si aquestes mesures legislatives venen acompanyades d'algun finançament que ens permeti aplicar-les.

Per acabar, recordar que avui a Madrid s'ha fumat, s'ha votat (*rialles*), s'ha fumat (*l'oradora riu*), la controvertida llei Iceta. Bé, però és que tal com ha anat tot avui no, ja no sé ni... (*Alguns aplaudiments.*) Bé, no, no, deixem-ho. S'ha votat la controvertida llei Iceta i nosaltres pensem que aquesta llei no resol el problema de la temporalitat, no compleix amb les exigències que reclama Europa, fa assumir

sobrecostos als ajuntaments i a la Generalitat sense una transferència econòmica, com els deia, compensatòria i limita també les competències del Govern de Catalunya, sobretot pel que fa als plans d'estabilització del treball públic. Tot i així, m'he obert a treballar aquest text que presenta la CUP i al qual donarem suport en tot allò que vostès també presenten avui que crec que, en algun moment i amb la voluntat de tots, podrem acabar casant per donar una solució definitiva.

I als nostres companys d'Esquerra Republicana, amb tot l'amor que ja saben que els tinc, avui aquesta llei Iceta esperem que l'hagin votat amb alguna cosa a canvi, com els hi han dit des d'aquí, els hi han tirat en cara, però esperem que sigui amb aquesta compensació econòmica per fer front a aquesta llei, perquè sinó d'altra manera, doncs, no entendríem com podem comprometre el pressupost d'ajuntaments i Generalitat. I, després, mostrar la nostra sorpresa, perquè entenem que aquest text que avui estem votant aquí de la CUP és absolutament oposat al text de la llei Iceta i, per tant, és com una mica estrany que avui votem que no al text que proposa avui el partit Socialista i, en canvi, votem que sí a la llei Iceta quan els dos textos, com ha dit la diputada socialista, anirien bastant d'acord. Espero que ho puguem seguir treballant. Crec que en tots els matrimonis hi ha divergències i, per tant, en aquest sentit espero que ho puguem fer junts.

I acabo. Voldríem mostrar, per últim, el nostre suport a Annabel Marcos i a Pilar Sorribas que, per complir les seves funcions, han rebut una querella per part de determinades persones que no formen ni tan sols part d'aquest col·lectiu amb no sabem ben bé quines intencions. Creiem que aquest no és el camí per resoldre la situació amb atacs jurídics directes i personals contra els treballadors públics.

Moltes gràcies a tots.

Anava a dir: «Anem a fumar», no. Gràcies. *(Rialles.) (Alguns aplaudiments.)*

La presidenta

I, per últim, té la paraula, en nom del Grup Parlamentari d'Esquerra Republicana, el diputat senyor Jordi Albert.

Jordi Albert i Caballero

Gràcies, presidenta. Diputats, diputades, consellera, treballadors i treballadores del Parlament. Durant la passada legislatura, van ser diverses les vegades que vam sortir en aquest faristol a debatre sobre la funció pública. En totes elles, sempre hi havia un plantejament damunt la taula, un plantejament que era compartit i que nosaltres sempre hem defensat, que era l'aplicació del 61.6, un article d'EBEP que considerem plenament constitucional, com a solució al problema d'interinatge que teníem al nostre país. El 61.6, que altres territoris de l'Estat han intentat aplicar, ha rebut una resposta negativa per part de diverses jurisdiccions judicials. No està dotat de seguretat jurídica.

Durant tota la passada legislatura, vam estar en permanent contacte i continuem en permanent contacte amb tots els col·lectius afectats. I són col·lectius, són dones, de feines precaritzades, de categories laborals les més baixes de l'administració, que porten molts anys treballant en l'àmbit públic, que són, en molts casos, impulsores dels serveis públics al nostre país i que mai han pogut optar a una millora de la seva situació laboral, que mai han pogut optar a una millora en les seves responsabilitats laborals i que han liderat els serveis públics del nostre país. Totes elles ens transmeten la mateixa idea, ens transmeten la mateixa proposta: «Fa vint anys, quinze anys, deu anys que estic treballant per a l'administració i jo no vull una indemnització. Jo no vull perdre el meu lloc de treball. Jo vull continuar treballant i poder continuar fent allò que realment m'agrada, perquè durant tots aquests anys és el que he fet, la meva formació

Fitxer 26

ha anat, precisament, en consonància amb la feina que estic fent i amb cinquanta anys qui em voldrà en el mercat laboral? I en base, precisament, a la resolució del conflicte, en base, precisament, a donar una resposta viable a les persones que estan directament afectades i que estan en clar risc d'exclusió laboral, en base a tot això, en la passada legislatura vam aconseguir fer una reunió informal, però que hi estaven tots els grups parlamentaris, que hi havia representants sindicals i també hi havia representants del Govern en una sala d'aquest Parlament i tots i totes vam

acordar que aquesta situació s'havia de resoldre. La proposta d'Esquerra Republicana sempre ha estat la mateixa. La proposta d'Esquerra Republicana sempre ha estat: reforma de l'EBEP, llei pròpia de Catalunya, pla de xoc, solucions immediates per als treballadors i les treballadores públiques que estan en situació de frau de llei i en clar risc d'exclusió laboral. Sempre ha estat la mateixa i continua sent la mateixa. Aplicació del 61.6, negat fins a la sacietat. «No és constitucional. No és un article que pugui aplicar-se perquè l'excepcionalitat no està definida. No és la solució». Infinites vegades ho han sentit dir des d'aquest faristol. Avui es reconeix que el 61.6 és una solució. Avui es reconeix que el 61.6 és la solució. Avui també, en el Congrés dels Diputats, amb la tramitació del reial decret llei de l'lceta, l'«*lcetazo*», com se'l coneix, hem convertit un reial decret llei que no tenia un àmbit de negociació i de diàleg suficient en una tramitació de llei. Hem convertit un reial decret llei que posava una limitació temporal a la convocatòria de places fins el 31 de desembre del 2021 per tal de que aquesta limitació temporal desaparegués. Hem aconseguit el reconeixement del 61.6, allò que sempre hem demanat des d'aquest Parlament com a solució al conflicte de les interines del nostre país. I també hem aconseguit que les proves no siguin de caràcter eliminatori. Això és tot? No. En la tramitació de llei s'ha de treballar i molt. En la tramitació de llei hem d'obrir la porta a que els processos que actualment estan oberts també siguin susceptibles d'aplicació del 61.6. Que les interines que ara mateix també tenim manifestant-se a la porta del nostre parlament puguin acollir-se també a l'aplicació del 61.6, perquè tot això ho estem fent per a elles. I és la proposta que sempre hem defensat. Reforma de l'EBEP: és el que hem fet avui. Proposició de llei de la CUP: és el que farem ara. Pla de xoc des de l'àmbit de funció pública amb la consellera aquí present, que és el que ara també afrontarem des del Govern. Les tres línies d'actuació que sempre hem defensat i que continuem defensant perquè creiem que és el que dota de major seguretat jurídica el procediment, perquè estem convençudes que aquest és el procediment que realment resol el problema. Amb l'aplicació del 61.6, nosaltres, des del Parlament de Catalunya, tenim un deure i és precisament retornar a les interines allò que la seva pròpia administració no els hi ha donat; retornar a les interines la dignitat; retornar a les interines la seva capacitat laboral i el seu reconeixement de la seva tasca en el dia a dia; retornar a les interines aquesta especificitat, aquesta

exclusivitat que es defensa en el 61.6 per tal de que mai més s'hagin de preocupar pel seu lloc de treball. I això ho podem fer i ho hem de fer a partir de la proposició de llei de la CUP. Hem de definir quins són els criteris que defineixen aquesta exclusivitat, aquesta especificitat perquè cap jutge d'enlloc pugui tombar la iniciativa legislativa que estem treballant en aquest Parlament. I per fer-ho també hem de tenir en compte la normativa bàsica, la normativa bàsica que malauradament, fins que no siguem república, encara està marcada per l'estat espanyol, la normativa bàsica que implica la reforma de l'EBEP.

Si el decret d'avui decau –si el decret d'avui decau–, s'hauria tornat a posar damunt de la taula, tindríem encara l'oportunitat de treballar-ho, tindríem encara l'oportunitat de posar solucions al problema? Aquesta és una pregunta que també ens hem de fer i que va molt relligada amb el que avui estem fent aquí. Complim un acord. Complim l'acord amb la CUP de que facilitaríem la tramitació de la proposició de llei. Complim l'acord amb la CUP quan el PSC ens truca i ens diu que si ens volem afegir a la seva iniciativa i la resposta va ser clara meridiana per part nostra: tenim un acord amb la CUP, complirem l'acord amb la CUP. I això és el que estem fent avui. Quan em parlen d'interinatge i em parlen de temporalitat, la nostra preocupació i la seva preocupació com a diputats i diputades del Parlament de Catalunya és la seva reducció i per poder reduir aquesta temporalitat, cal que prenguem mesures de caràcter urgent i per poder reduir aquesta temporalitat, cal que l'Estat ens doni màniga ampla per poder prendre aquestes mesures. Si no, és impossible complir amb la taxa del vuit per cent. Mentre hi hagi la taxa de reposició activa, impossible cobrir o arribar a l'objectiu del vuit per cent. I això és el que també hem votat avui a Madrid. Per tant, davant d'aquesta situació, Esquerra continua estant on ha estat sempre: defensant la reforma de l'EBEP, sobirania parlamentària per aquesta especificitat i aquesta exclusivitat i deixar ben clar que el que farem aquí tindrà la màxima seguretat jurídica i, per tant, garanties de compliment cap a les treballadores i treballadors públics del nostre país. I, des de l'àmbit de la funció pública, incidir directament –directament– en aquestes convocatòries per tal que arribin a temps. Les normes que protegeixin els drets laborals i que protegeixin aquests llocs de treball. Esquerra seguim, i Esquerra seguirem. Perquè la nostra obsessió està al costat de les reivindicacions de les interines que tenim al peu del Parlament. La

nostra obsessió està en donar una solució que realment sigui factible, una solució que realment sigui possible.

Gràcies.

(Aplaudiments.)

La presidenta

Acabat el debat, procedirem a la votació de l'esmena a la totalitat de retorn al text alternatiu presentat pel Grup Parlamentari de Socialistes i Units per Avançar.

Comença la votació.

Amb 33 vots a favor, 99 vots en contra i 3 abstencions, atès que l'esmena a la totalitat de retorn al text a la proposició de llei ha estat rebutjada, aquesta iniciativa resta rebutjada i s'ordena la publicació del text alternatiu com a proposició de llei d'acord amb el que estableix l'article 116.7 del Reial i continua la seva tramitació.